

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภากำบล

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในหมู่นักวิชาการทางสังคมศาสตร์ว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม ในการศึกษาถึงทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมือง นักวิชาการพยายามหานักที่ให้ความสนใจต่อความล้มเหลวระหว่างตัวและประเทศ ภูมิหลังทางค้านเศรษฐกิจและสังคมกับความสนใจทางการเมือง ต้องย่างเข่น การศึกษาเรื่องความสนใจทางการเมืองของนักศึกษา นักวิชาการ เหล่านี้โถน้าเอาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมหลายปัจจัย ต้องย่างเข่น อายุ เพศ ความเชื่อทางศาสนา และภูมิหลังทางครอบครัว เป็นต้น นอกจากความล้มเหลวของความสนใจทางการเมือง ผลสรุปที่สำคัญอย่างมากที่สุด ได้แก่ เพศ และความสนใจทางการเมือง โดยทั่วไปพบว่าเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับการเมือง มีความสนใจทางการเมือง และเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อยกว่าเพศชาย ส่วนความล้มเหลวระหว่างปัจจัยอื่น ๆ ก็มีความสนใจทางการเมืองบ้างมีข้อสรุปที่สำคัญกันอยู่ ในการศึกษาถึงทัศนคติและพฤติกรรมของสมาชิกสภากำบลก็เช่นเดียวกัน จำเป็นจะต้องศึกษาถึงภูมิหลังทางค้านเศรษฐกิจและสังคมของเขานั้น เสียก่อนหนึ่งเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการอธิบายถึงสาเหตุและพฤติกรรมที่ปรากฏ ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาประชาธิรัฐไทยก่อไป ฉะนั้นในบทนี้จะศึกษาถึงลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภากำบลด้วยการดำเนินการประชุมมาชิก โดยจะเลือกศึกษาเฉพาะปัจจัยที่สำคัญมาปัจจัยดังกล่าวในวัย

อายุของสมาชิกสภากำบล

อายุของสมาชิกสภากำบล และการกระจายของอายุ แสดงให้เห็นถึงสัดส่วนของคนรุ่นใหม่ กับคนรุ่นเก่าที่ศึกษาถึงกิจกรรมของการเมืองในระดับทองถิน อาจใช้เป็นข้อมูลที่แสดงถึงประสิทธิภาพของสภากำบลได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะถ้าสมาชิกสภากำบลส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มสาวและคนในวัย

กล่องคน ประสีหิภิภการทำงานบ้อมจะสูงกว่าในกรณีที่สมาชิกส่วนใหญ่เป็นคนสูงอายุ ทั้งนี้ เพราะ คนสูงอายุที่ทำงานมานามักจะขาดความกระตือรือร้น และยังถูกเป็นคนรุนแรง ซึ่งมีความเชื่อและ ค่านิยมแบบเดียวกันยังจะทำให้เป็นอุปสรรคของการนำสิ่งเบ็ดเตล็ดไปใน ฯ ไม่ใช่ ทำให้ ไม่สามารถพยานประสีหิภิภการของสถาบันด้วยความไว้ใจอันเป็นเป้าหมายที่ คนส่วนใหญ่ท้องการได้

เพื่อวิเคราะห์ถึงอายุและการกระจายอายุของสมาชิกสภาพัฒน์ ได้นำข้อมูลอายุ จำแนก ตามประเภทสมาชิกมาแสดงไว้ในตารางที่ ๓.๙ ข้างล่างนี้

ตารางที่ ๓.๙ อายุของสมาชิกสภาพัฒน์ จำแนกตามประเภทสมาชิก พ.ศ. ๒๕๖๒

ประเภทสมาชิก	อายุ (ปี)						รวม
	๒๐-๓๐	๓๑-๔๐	๔๑-๕๐	๕๑-๖๐	> ๖๐		
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	
กำนัน	๓.๙	๔.๕	๘๘.๑	๕๕.๖	-	๙๐๐.๐(๙๙๙)	
ผู้ใหญ่บ้าน	๐.๙	๗๗.๗	๕๙.๗	๓๙.๖	-	๙๐๐.๐(๙๙๕)	
แพทย์ประจำบ้าน	-	๗๔.๗	๕๗.๗	๕๔.๖	-	๙๐๐.๐(๙๙๔)	
บริษัทชุมชน	๖.๕	๘๔.๔	๗๘.๗	๖๖.๖	๕.๔	๙๐๐.๐(๙๙๓)	
พรีกษา	๑๙.๒	๗๑.๗	๘๔.๘	๕.๘	-	๙๐๐.๐(๙๙๒)	
ศาสนาคริสต์	๓.๕	๕๗.๑	๘๘.๖	๙๕.๖	-	๙๐๐.๐(๙๙๑)	
รวม	๕.๒	๘๙.๔	๗๘.๗	๗๙.๔	๑.๙	๙๐๐.๐(๙๙๐)	
การสถิติ	X	= ๙๙๐.๙๙๙๐ D.F. = ๖๐, Sig. = ๐.๐๐					

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ ๓.๙ พบว่า สมาชิกสภากำบลส่วนใหญ่เป็นผู้ชายค่อนข้างมาก ร้อยละ ๗๒.๙ มีอายุระหว่าง ๔๙ - ๕๐ ปี ร้อยละ ๓๙.๔ มีอายุระหว่าง ๕๑ - ๖๐ ปี และเพิ่มขึ้นอย่างมากกว่า ๖๐ ปี มีเพียงร้อยละ ๗.๖ ส่วนสมาชิกผู้อายุน้อยและอยู่ในวัยหุ่นสภากำบลค่อนข้างน้อย ก็จะเห็นได้ว่า สมาชิกที่มีอายุระหว่าง ๖๑ - ๗๐ ปี มีเพียงร้อยละ ๔.๖ เท่านั้น และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องระหว่าง ๗๑ - ๘๐ ปี มีร้อยละ ๒๒.๔

ถ้าพิจารณาอายุตามประเกณฑ์มาตรฐานแล้วจะเห็นว่า คณะกรรมการโดยคำแนะนำ ได้แก่
ก้านนั้น ผู้ใหญ่บ้าน และแพทที่ประจำบ้าน เป็นบุคคลสูงอายุในสังกัดของช่างสูง กล่าวคือ
ก้านนั้น เกือบครบรอบ ๖๐ เป็นบุคคลมีอายุระหว่าง ๕๙ - ๖๐ ปี ส่วนผู้ใหญ่บ้าน และแพทที่ประจำ^{บ้าน}
บ้าน เป็นบุคคลมีอายุระหว่าง ๕๙ - ๖๐ ปี รอบละ ๓๕.๖ และ ๒๔.๖ ตามลำดับ การที่มีสังกัดของ
ช่องผู้สูงอายุมากเช่นนี้ ก็เป็นไปตามโครงสร้างของสถาบันบ้าน ซึ่งไม่ได้มีการกำหนดวาระในการ
ดำเนินการ ทำหนังของทำหนังดังกล่าวทั้ง ๑ ทำหนังเข้าไว้ ทำให้สามารถดำเนินการทำหนังอยู่ได้จน
เดือน เป็นการปิดโอกาสให้บุคคลผู้อื่นเพิ่มความรู้ความสำนึกรถให้ใช้ความรู้ความสำนึกรถของเขากำ
หน้าเพื่อประโยชน์แก่ลังกวน อันเป็นการขัดขืนหลักการของประชาธิรัฐไทยในเรื่องหลักความเสมอ
ภาค เศรษฐภาพ และหลักการควบคุมการพัฒนาทั่วโลก ๒

สำหรับคณะกรรมการโดยการเลือกตั้ง ให้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาเป็นคุณลักษณะอยู่ใน
ลักษณะที่สูง เช่นกัน กล่าวคือ ผู้ทรงคุณวุฒิควรจะมีอายุ ๕๐ เป็นอย่างน้อย ๕๐ ปีขึ้นไป สามารถที่เป็น^{ผู้}
เช่นนี้อาจเนื่องมาจากความเรื่องในเรื่องประวัติอาชญากรรม ตลอดจนวิธีการในการเลือกตั้ง ทำให้
ผู้อาชญากรรมไม่สามารถได้รับเลือกตั้งจากนัยเห็นถึงความและวิภาคางคน การเบร์เกย์ฟ่องราบมายากมิใช่
ตลอดจนกรรมวิธีในการเลือกตั้งให้สามารถจัดมีภารกิจ เกรงอกเกรงใจกันได้เท่าที่มีส่วนให้ได้
บุคคลที่มีความสามารถเข้ามาร่วมดำเนินการโภมากขึ้น โดยเฉพาะคนวัยหนุ่มสาวที่กำลังไฟแรง
ซึ่งมีความกระตือรือร้นส่ง瓜

ส่วนที่ปรึกษาและเลขานุการสำนักนายกฯ ส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มสาว และบุคคลในวัยกลางคน
กล่าวว่า ก่อพิริยมหักการอธิษฐาน ๒๖.๖ มีอายุทำก้าว ๒๐ ปี ส่วนเลขานุการสำนักนายกฯ มี
อายุ ๔๖.๖ มีอายุทำก้าว ๒๐ ปี

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและประเกณฑ์มาชิก พบว่า ตัวแปรทั้งสองนี้ ความสัมพันธ์กัน ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๑ และเมื่อพิจารณาถึงทิศทางของความสัมพันธ์แล้ว จะพบว่าการรرمการโดยทำแท่งจะมีแนวโน้มอย่างมาก ส่วนการรرمการโดยการเลือกตั้ง ที่ปรึกษาและเลขานุการสภากำบดจะมีแนวโน้มที่น้อยลงอยู่

เพศของสมาชิกสภากำบด

ลักษณะของสมาชิกสภากำบดจำแนกตามเพศเดดงให้เห็นถึงโอกาสในเชิงพฤตินัยของสตรี ที่จะมีส่วนใช้ความรู้ความสามารถในการทำงานให้เกิดประโยชน์แก่สังคม โควต้า เช่น เคียงข้างเพศชาย ถ้าลักษณะ ของสตรีในสภากำบดสูงแสดงว่าคือรึของประชาธิปไตยก็จะสูงด้วย เพื่อศึกษาถึง เพศของสมาชิก สภากำบด ไก่นำข้อมูลเรื่อง เพศจำแนกตามประเกณฑ์มาชิกไว้ในตารางที่ ๓.๒ ข้างล่างนี้

ตารางที่ ๓.๒ เพศของสมาชิกสภากำบด จำแนกตามประเกณฑ์มาชิก พ.ศ. ๒๕๖๒

ประเกณฑ์มาชิก (๑)	เพศ		
	ชาย (๒)	หญิง (๓)	รวม (๔)
กำนัน	๙๐๐.๐	-	๙๐๐.๐(๓๙)
ผู้ใหญ่บ้าน	๙๐๐.๐	-	๙๐๐.๐(๖๖๔)
แพทย์ประจำบ้าน	๙๐๐.๐	-	๙๐๐.๐(๖๔)
ผู้ทรงคุณวุฒิ	๕๘.๖	๗.๖	๖๖.๒(๖๔๔)
ที่ปรึกษา	๕๘.๔	๖๐.๖	๑๑๙.๐(๓๙)
เลขานุการ	๕๗.๔	๖.๔	๖๓.๘(๓๙)
รวม	๕๗.๗	๗.๖	๖๔.๓(๖๖๔)
ค่าสถิติ	X ^b = ๕๗.๗๖๗๔, D.F. = ๕, Sig. = ๐.๐๐๐		

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการangที่ ๓.๒ สมาชิกสภากำบด้วยละ ๔๔.๙ เป็นชาย ส่วนสมาชิกที่เป็นหญิงมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น และเมื่อพิจารณาตามประเกณฑ์สมาชิกแล้ว จะพบว่า คนและการโดยทำหนัง ไก่แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำทำบุญจะเป็นชายทั้งหมด
ผู้ทรงคุณค่าประจำบ้านเป็นเพศหญิงร้อยละ ๑.๔ ส่วนพ่อครัวและเด็กนุการสภากำบด้วยเป็น
ชาวต่างด้าวประจำ เป็นเพศหญิงในสัดส่วนที่สูงกว่า กล่าวคือ พ่อครัวเป็นเพศหญิงร้อยละ ๖๐.๖
และเด็กนุการสภากำบด้วยเป็นเพศหญิงร้อยละ ๖.๖ จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสตรีในชนบท
จะไม่ตอบใช่มากนัก ส่วนร่วมในกิจกรรมการเมืองมากนัก โดยเฉพาะกิจกรรมที่ต้องรับภาระและ
มีหน้าที่รับผิดชอบประจำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเมืองธรรมเนียมประเพณีของไทยที่ยึดมั่นกับมาตรา^๕
โบราณ ผู้หญิงจะต้องเป็นแม่บ้านรับผิดชอบงานบ้านและคุ้มครองบุตร ส่วนงานนอกบ้านนั้นเป็น^๖
หน้าที่ของชาย ที่จริงแล้วการที่สตรีไม่ได้มีบทบาทในกิจกรรมของสังคมมากนัก ไม่ใช่ข้ออ้างกัน
ปัจจัยทางค้านวัฒนธรรมแท้เพียงอย่างเดียว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคสำคัญมาก ตัวอย่างเช่น^๗
การเปลี่ยนแปลงด้วยความของครอบครัวไทยจากครอบครัวขยาย (Extended family) มาเป็น^๘
ครอบครัวหลักแกน (Nucleus family) ประกอบกับการขยายตัวทางค้านอุตสาหกรรมทำให้^๙
ขาดแคลนสหกรณ์จะมาช่วยทำงานบ้าน และการขาดศูนย์รับเลี้ยงเด็กที่มีประสิทธิภาพ เป็นตน ปัจจัย^{๑๐}
เหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคในการที่สตรีจะสละเวลาไปทำงานนอกบ้านแห่งล้วน ๆ และเมื่อพิจารณา^{๑๑}
ตามหลักการของระบบประชาธิปไตยว่าคุณภาพความเสมอภาคและเสรีภาพแล้ว จะเห็นได้ว่าเมน
รัฐธรรมนูญจะปฏิรูปให้หายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันแล้ว แต่ในความเป็นจริงยังแตกต่างกันอยู่^{๑๒}
มากที่สุด โดยเฉพาะในสังคมชนบท ดังนั้นจึงไม่เป็นไปตามอุดมการณ์อันเป็นหลักการของ^{๑๓}
ประชาธิปไตยในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการของสังคมมากนัก ซึ่งหลักการข้อนี้มีอยู่^{๑๔}
ว่า "ประชาชนดำรงมีส่วนร่วมไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมในกระบวนการ^{๑๕}
ตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อกันแห่งหน่วยในสังคม" ฉะนั้นเพื่อให้การพัฒนาประชาธิปไตยในชนบท^{๑๖}
เป็นไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น การกำหนดมาตรการเพื่อเพิ่มบทบาทของสตรีในทางการ เมืองจึง^{๑๗}
เป็นแนวทางหนึ่งที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ

จากการคำนวณค่า X^๒ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไฟฟ้าและประเกทสนาชิกแล้ว
พบว่าตัวแปรห้องส่องมีความสัมพันธ์กับ ๑ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๐

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกำบ不慎

ระยะเวลาที่สนาชิกสภากำบลอาศัยอยู่ในกำบ不慎 น่าจะเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่
กำหนดความรวมใจในการคำนวณกิจกรรมทาง ๆ ของสภากำบ不慎 ทั้งนี้ เพราะบุคคลเมื่อ
อาศัยอยู่ในถิ่นที่นิยม ย่อมจะมีความบูรพาและรักห้องถิ่นแห่งนั้น การพัฒนาประชาชีวิทยาจึงน่า
จะง่ายกว่าห้องถิ่นที่ไม่บูรพาพูดสูงกว่าเพื่อศึกษาถึงระยะเวลาที่สนาชิกสภากำบลอาศัยอยู่ในกำบ不慎 ได้
นำข้อมูลมาจำแนกตามประเกทสนาชิกทั้งที่แสดงในตารางที่ ๓.๓ ข้างล่างนี้

ตารางที่ ๓.๓ ระยะเวลาที่สนาชิกสภากำบลอาศัยอยู่ในกำบ不慎 จำแนกตามประเกทสนาชิก
พ.ศ. ๒๕๖๘

ประเกทสนาชิก	ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกำบ不慎นี้ (ปี)							
	๑-๕	๖-๑๐	๑๑-๑๕	๑๖-๒๐	> ๒๐	ทั้งหมด	รวม	
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	(๘)	
กำนัน	-	๗.๙	๗.๙	๕.๔	๕๐.๖	๗๗.๔	๗๐๐.๐ (๗๗๔)	
ผู้ใหญ่บ้าน	๒.๗	๔.๗	๖.๘	๕.๐	๗๗.๔	๘๐.๔	๗๐๐.๐ (๘๐๔)	
แพทย์ประจำบ้าน	-	๗.๙	๗.๖	๗.๗	๗๕.๗	๘๖.๕	๗๐๐.๐ (๘๖๕)	
พหุรงค์บุรุษ	๗.๙	๕.๘	๗๐.๙	๕.๕	๗๗.๗	๗๖.๕	๗๐๐.๐ (๗๖๕)	
พ่อครัว	๘๖.๔	๕.๙	-	-	๖.๔	๘.๙	๗๐๐.๐ (๘๙)	
เชียนุการ	๗๕.๖	๗๕.๖	๗๗.๗	๖.๓	๗๗.๙	๗๑.๙	๗๐๐.๐ (๗๑๙)	
รวม	๗.๐	๕.๖	๔.๕	๔.๖	๗๗.๗	๗๖.๖	๗๐๐.๐ (๗๖๖)	
ค่าสถิติ	X ^๒ = ๗๔๔.๗๖, D.F. = ๕๕, Sig. = ๐.๐๐๐๐							

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ ๓.๑ พบว่าโดยส่วนรวม สมาชิกสภากำบลส่วนใหญ่จะเป็นคนห้องดินอย่าศักดิ์ในกำบลนั้น ๆ นานาน กล่าวคือร้อยละ ๙๒ เป็นผู้ห้องดินอยู่ในกำบลนั้นนานกว่า ๒๐ ปี และในจำนวนนี้อยู่อาศัยมาตั้งแต่เด็กถึงร้อยละ ๗๖.๖

เมื่อพิจารณาตามประเพณีมาชิกแล้วพบว่า สมาชิกโดยทั่วไป กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำบล และสมาชิกโดยการเลือกตั้ง ไกแก่ บุหรังคหุติประจำหมู่บ้าน ส่วนใหญ่จะเป็นคนห้องดินในกำบลนั้น ๆ ส่วนที่ปรึกษาสภากำบล ซึ่งเป็นชาวราษฎรประจำ โภยหลักการจะมีการโอนยายกันเสมอ ทำให้ส่วนใหญ่กล้ายเป็นคนหน้าใหม่ในกำบลไป จากข้อมูลในตารางจะเห็นได้ว่าที่ปรึกษาร้อยละ ๘๔.๔ อยู่อาศัยในกำบลมาเพียง ๕ - ๘ ปี เท่านั้น ส่วนเลขานุการสภากำบล มีที่เป็นคนหน้าใหม่น้อยกว่า กล่าวคือเลขานุการที่อาศัยอยู่ในกำบลนาน ๕ - ๘ ปี มีเพียงร้อยละ ๗๖.๖

ท่า X^๖ ที่คำนวณได้ มียอดกัญ ๘ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐ แสดงว่าตัวแปรที่ ๒ มีความลับพื้นฐาน ก่อวายศึกษาระบบทรัตน์สภากำบลมีแนวโน้มว่าจะเป็นคนห้องดินเดิมเสียเป็นส่วนใหญ่ ส่วนที่ปรึกษาและเลขานุการสภากำบลมีแนวโน้มว่าจะเป็นคนห้องดินอีกจำนวนมากทำงานในสภากำบลเดิมมากกว่า

ระดับการศึกษา

การศึกษาเป็นทรัพยากรทางการเมืองอย่างหนึ่ง ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ประชาชนสามารถสะสมทักษะในการเมือง (Formation of political skills) ให้เพิ่มขึ้น^๗ และในแง่ของการพัฒนาประชาธิปไตยการศึกษากำนั้นความสำคัญของวิชาความรู้และวิธีการแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้ เพราะประชาธิปไตยเป็นระบบที่วางรากฐานอยู่บนสมมุติฐานขององค์กรและกระบวนการรัฐเพียงพอที่จะตัดสินใจเลือกผู้แทน และมีความรู้พอที่จะควบคุมการทำงานของผู้แทนของตนและรัฐบาลของตนได้ จากการศึกษาวิจัยเชิงปริญญาของศาสตราจารย์ลิปส์ตัน พบว่าประเทศที่มีประชากรมีการศึกษาสูงมักมีระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย ประเทศที่มีประชากรรัฐนั้นสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสามารถในการตัดสินใจได้ดีกว่าประเทศที่มีประชากรต่ำ ในการศึกษาในปัจจุบันก็เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในหมู่นักวิชาการว่าประชาธิปไตยจะไม่

สำนารถเพาะปลูกให้่องกนไก์ในหมู่บ้านชั้นไม่เข้าใจประชาธิปไตย ซึ่งเรื่องนี้สามารถอธิบายได้จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเพื่อไว้รับอิสรภาพในเมือง ฯ ประเทศไทยเหล่านี้ประสบภัยความยากลำบากในการเผยแพร่หลักการของประชาธิปไตยไปสู่ปวงชนอย่างมาก การให้การศึกษาพื้นฐานแก่ประชาชนเรื่องประชาธิปไตยที่ยาวนานเท่านั้นที่จะทำให้ประชาธิปไตยทำงานได้ ความสำเร็จของประชาธิปไตยจึงขึ้นอยู่กับการสอนของเห็น (คุณครู) ของประชาธิปไตย ซึ่งเรียกว่า The democratic vision ดังนี้เองจะเป็นแรงคลื่นใจให้บุคคลคำเนินงานหั้งป่วงให้บรรลุถึงจุดหมายปลายทางของประชาธิปไตยได้

เพื่อศึกษาถึงประสิทธิภาพในการคำเนินงานของสภากำබล พร้อมทั้งแนวทางในการใช้สภากำบลเป็นองค์กรพื้นฐานสำหรับการพัฒนาประชาธิปไตย ทำวิศึกษาถึงระดับการศึกษาและการกระจายการศึกษาของสมาชิกสภากำบลจึงเป็นสิ่งจำเป็น ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาสูงสุดของสมาชิกสภากำบล ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๓.๔ ดังลักษณะ

ตารางที่ ๓.๔ ระดับการศึกษาสูงสุดของสมาชิกสภากำบล จำแนกตามประเภทสมาชิก

พ.ศ. ๒๕๖๒

ประเภทสมาชิก

ระดับการศึกษา

ป.๓	ป.ป.ถดย	ม.๓	ม.ป.ถดย	อาชีวะ	อุดม	รวม	
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	(๘)
กำนัน	๗๑.๙	๔.๔	๗๔.๖	๓.๑	-	-	๗๐๐.๐(๗๖๔)
ผู้ใหญ่บ้าน	๘๖.๑	๒.๖	๕.๗	๓.๐	-	-	๗๐๐.๐(๗๖๔)
แพทย์ประจำบอร์ด	๘๕.๗	-	๓.๑	๓.๖	-	๓.๖	๗๐๐.๐(๗๖๔)
ผู้ทรงคุณวุฒิ	๘๖.๙	๑.๗	๕.๔	๒.๐	-	-	๗๐๐.๐(๗๖๔)
พรีเซนเตอร์	-	-	๒.๙	๔.๔	๔.๒	๔.๑	๗๐๐.๐(๗๖๔)
เจ้าหน้าที่	-	-	๓.๑	๓.๑	๓.๑	๔๐.๗	๗๐๐.๐(๗๖๔)
รวม	๗๕.๙	๑.๑	๕.๗	๒.๖	๒.๖	๔.๗	๗๐๐.๐(๗๖๔)

ค่าสถิติ $X^2 = ๗๖๔.๔๔๖๔$, D.F. = ๖๔, Sig. = ๐.๐

จากข้อมูลในตารางที่ ๓.๔ จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมระดับการศึกษาของ
สมาชิกสภากำนบลยังอยู่ในระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๕.๒ ของการศึกษาเพียงระดับประถม-
ศึกษาตอนต้น ด้านที่มีระดับการศึกษาสูงมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ภายใต้สถานการณ์ทางการเมือง
การศึกษาไม่เท่าเทียมกันเช่นนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญมีจัดหนึ่งที่จะเป็น^๘
อุปสรรคต่อการคำนึงงานของสภากำนบล ตลอดจนการพัฒนาประชาธิปไตยในชนบท ทั้งนี้ เพราะ
บุคคลจะมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะรับผิดชอบในการใช้อิทธิทธิการเมือง หรือตัดสินปัญหาต่าง ๆ ใน
เกิดยกตัวให้ก่อเรื่องความไม่สงบในสังคม หรือต้องเสียสละเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ ^๙ ทิ้งอยู่แม้ว่าประชาชนจะมีการศึกษาสูง ก็อาจ
จะไม่เป็นประชาธิปไตยเสมอไป แต่บางครั้งก็เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า ประชาธิปไตยได้
พัฒนาแล้วอย่างล้าเร็วจัดในช่วงประชาชนมีระดับการอาชีวะเรียนไก่ในศรีรัช ^{๑๐}

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามประเภทและลักษณะการสภากำนบล ไก่แก่
กันนั้น ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำบ้าน และผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีการศึกษาต่ำ ร้อยละ
๔๐ - ๕๐ ของการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาเท่านั้น ส่วนที่ปรึกษา และเลขานุการ ซึ่งเป็น^{๑๑}
พลเมืองของคณะกรรมการสภากำนบล ส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาสูง การมีผู้ให้รับการศึกษาสูง
เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำงานของสภากำนบลจะมีผลดีและผลเสีย ผลกระทบจะได้ผูกพันความรู้
ความสามารถทำงานและอาจทำให้เกิดผลภายนอกทางการศึกษา ^{๑๒} (External
effects) ในทางบวกคือคณะกรรมการสภากำนบลตลอดจนประชาชนในหมู่บ้าน บ้าน ส่วนลดเสีย
ที่อาจจะเกิดขึ้น ไก่แก่ การที่ผู้มีการศึกษาสูงจะไปครอบงำความคิดของคณะกรรมการสภากำนบล
แทนที่จะแสดงบทบาทเพียงเป็นผู้สนับสนุน หรือช่วยเหลือนั้น

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเบี่ยงระดับการศึกษาและประเภทสมาชิก พบว่าค่าเบี่ยง
ทั้ง ๒ มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐ แล้วก็ให้เห็นว่าระดับการศึกษาจะ เป็นปัจจัยที่
กำหนดหรือทำนายค่าเบี่ยงของสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้

สถานภาพสมรส

สถานภาพสมรสของสมาชิกสภากำบด เป็นผู้จัดหางสังคมที่มีความสำคัญมากที่สุดที่จะมีส่วนกำหนดการรวมมือร่วมใจของสมาชิกในการปฏิบัติภารกิจของสภากำบด ภายใต้ชื่อสัญชาติที่ว่ากันไปคนน่าจะมีเวลาว่างและศักยภาพในการทำงานมากกว่าผู้สมรสแล้ว การมีคุณลักษณะมารวมในกิจกรรมของสภากำบดจึงน่าจะทำให้ประสิทธิภาพของสภากำบดสูงขึ้นค่าย ในทางตรงกันข้าม สำหรับผู้สมรสแล้ว ถ้าครอบครัวเกิดปัญหาแยกกันอยู่และหาร่างหรือหน้ายกออกจากจะมีผลในทางลบได้เช่นเดียวกัน แทนที่จะมีประสิทธิภาพความลับมีห้องกล่าวกันยังไม่เมิดการวิจัยเป็นบันแวนอน

เพื่อศึกษาถึงสถานภาพสมรสของสมาชิกสภากำบด ได้นำข้อมูลมาดำเนินการศึกษาพิสูจน์ในตารางที่ ๓.๕

ตารางที่ ๓.๕ สถานภาพสมรสของสมาชิกสภากำบด จำแนกตามประเภทสมาชิก พ.ศ.๒๕๖๒

ประเภทสมาชิก (๑)	สถานภาพสมรส					รวม (๙)
	โสด (๒)	สมรส (๓)	แยกกันอยู่ (๔)	หย่าหรือหม้าย (๕)	รวม (๖)	
กำนัน	-	๕๖.๘	๗.๙	-	๖๔.๗	๗๐๐.๐(๗๖๗)
ผู้ใหญ่บ้าน	๐.๘	๕๖.๖	๐.๘	๗.๘	๖๔.๒	๗๐๐.๐(๖๔๒)
แพทย์ประจำตำบล	-	๗๐๐.๐	-	-	๗๐๐.๐	๗๐๐.๐(๗๐๐)
ผู้ทรงคุณวุฒิ	๖.๐	๕๖.๖	๐.๔	๗.๐	๖๔.๐	๗๐๐.๐(๖๔๐)
พบรักษา	๕๗.๗	๔๔.๑	๒.๕	๕.๖	๖๐.๘	๗๐๐.๐(๗๐๘)
เดชานุการ	๖.๙	๕๗.๔	-	-	๖๔.๓	๗๐๐.๐(๗๔๓)
รวม	๓.๘	๕๔.๐	๐.๗	๗.๘	๖๒.๕	๗๐๐.๐(๖๒๕)
การสถิติ	X ^b = ๖๐๐.๐๖๒๕, D.F. = ๗๖, Sig. = ๐.๐					

จากตารางที่ ๓.๕ จะเห็นได้ว่า โดยส่วนรวมสมาชิกสภากำบด้อยละ ๔๖.๖ สมรสแล้วที่เป็นคนโสดมีเพียงร้อยละ ๑.๔ ส่วนที่กรอบครัวแยกกันอยู่ และนายหรือแม่ย มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่สมาชิกสภากำบด้อยจะต้องรับภาระกิจกรรมในครอบครัวด้วย ส่วนที่เป็นคนโสดซึ่งจะสามารถลดเวลาดำเนินกิจกรรมและกำลังความคิดเพื่องานของสภากำบดอย่างเต็มที่เพียงส่วนน้อยเท่านั้น

เมื่อพิจารณาตามประเภทสมาชิกแล้วจะพบว่า สมาชิกทุกประเภทส่วนใหญ่สมรสแล้ว แต่สำหรับที่ปรึกษาสภากำบดหมายว่ามีลักษณะที่เป็นคนโสดอยู่มากถึงร้อยละ ๔๙.๙ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่ เพราะที่ปรึกษาสภากำบดจะสามารถลดเวลาเพื่อศึกษาดูแลภาระส่วนตัวเพื่อความสุขของครอบครัว ตลอดจนประชุมในหมู่บ้าน/ตำบล ไกด์บางเมืองที่

จากการศึกษาความลับพื้นที่ระหว่างค้าแลกเปลี่ยนสถานภาพสมรสกับประเภทสมาชิก พบว่าคนสูงอายุ มีความสูงและค้าแลกเปลี่ยนห้องมีความลับพื้นที่กัน ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนอาจถือได้ว่าเป็นหัวใจของการบริหารครอบครัวและปัจจัยทางสังคม ซึ่งจะมีผลต่อการทำงานของสมาชิกสภากำบด ทั้งนี้เนื่องจากครอบครัวใดที่มีจำนวนสมาชิกมาก หัวหน้าครอบครัวยอมจะห้องมีส่วนในการรับภาระเลี้ยงคุ้มสมาชิกในครอบครัวมากขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดีเท่าที่ควร และหัวหน้าครอบครัวจะเป็นตัวห้องสัดเวลาเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพมากขึ้น การที่ต้องรับผิดชอบสิ่งของนานัปการให้ไม่สามารถลดเวลาได้ร่วมกับภาระที่ต้องดูแลบ้านเรือน ซึ่งอาจจะทำให้หัวหน้าครอบครัวต้องพยายามทำงานในสภากำบดให้เสร็จที่สุด ไม่สามารถหันมาดูแลบ้านเรือนได้ ซึ่งอาจทำให้หัวหน้าครอบครัวต้องพยายามลดภาระในครอบครัวลงบ้าง เมื่อเป็นเช่นนี้จะถือว่าผู้หญิงพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะหน้าที่ของหน้าที่ในครอบครัวจะเป็นภาระที่ต้องดูแลให้ไม่เพียงพอ ฉะนั้นเมื่อเกิดปัญหาตั้งกล่าวโน้มน้าวหมายการวางแผนครอบครัวก็เป็นสิ่งที่จำเป็นและควรส่งเสริมเผยแพร่ให้กว้างขวางโดยเฉพาะในชนบท เมื่อจำนวนสมาชิกในครอบครัวโดยเฉลี่ยคงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวบ่อมจะดีขึ้น และเมื่อฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นแนวทางในการพัฒนาประชาธิปไตยก็จะมีจังหวัดที่ดีขึ้น ทั้งนี้

เพื่อจะจากการศึกษาการเมืองระหว่างประเทศเชิงเปรียบเทียบ พบร้าในประเทศไทยที่เป็นประชาธิปไตย รายวันมีรายได้สูง ส่วนประเทศไทยที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยยังไม่มั่นคง หรือไม่เป็นประชาธิปไตย รายวันมีรายได้ต่ำ ๆ

เพื่อศึกษาถึงความลับพื้นที่ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับประเภทสมาชิก ไก่ฟ้า ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมาจำแนกตามประเภทสมาชิก ดังแสดงในตารางที่ ๓.๖ ข้างล่างนี้

ตารางที่ ๓.๖ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนห้องนอน จำแนกตามประเภทสมาชิก พ.ศ. ๒๕๕๘

ประเภทสมาชิก (๑)	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนห้องนอน (๒) (๓) (๔) (๕) (๖)				
	๐-๓ คน	๔-๖ คน	๗-๙ คน	มากกว่า ๙ คน	รวม
กำนัน	๗๘.๔	๕๗.๑	๒๙.๙	๖.๗	๙๐๐.๐ (๓๖)
ผู้ใหญ่บ้าน	๗๒.๑	๕๕.๑	๒๕.๖	๕.๒	๙๐๐.๐ (๓๖๕)
แพทย์ประจำตัวบุคคล	๓.๖	๗.๙	๒๙.๔	๓.๖	๙๐๐.๐ (๓๖)
พ่อครุฑ์	๗๕.๗	๕๕.๗	๒๕.๗	๓.๔	๙๐๐.๐ (๓๖๕)
ทปรีกษา	๕๕.๕	๓๔.๗	๒๕.๙	๕.๙	๙๐๐.๐ (๓๖)
เด็กนักเรียน	๓๕.๔	๕๐.๐	๕.๔	๖.๒	๙๐๐.๐ (๓๖)
รวม	๗๖.๔	๕๕.๗	๒๙.๙	๕.๙	๙๐๐.๐ (๓๖๕)
ค่าสถิติ	$X^2 = ๖๖.๗๗๙$, D.F. = ๒๐, Sig.= ๐.๐๐๐				

จากการที่ ๓.๖ จะเห็นได้ว่า สมาชิกสภากำบลส่วนใหญ่จะมีสมาชิกในครัวเรือน ๔ - ๖ คน (ร้อยละ ๔๕.๓) ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นครัวเรือนที่ไม่ใหญ่แก้ และไม่น่าจะทำให้หัวหน้าครอบครัวห้องรับภาระหนัก ส่วนครอบครัวที่อาจถือได้ว่าไม่น่าจะเกิดปัญหาเรื่องภาระเดี้ยงคุ เลย ^{๑๙} กล่าวคือมีสมาชิกในครัวเรือนเพียง ๑ - ๒ คน มีเพียงร้อยละ ๑๖.๒ เท่านั้น

ในทางตรงกันข้าม เรายาจดอิทธิพลครอบครัวที่มีสมาชิกมากกว่า ๘ คนขึ้นไป อาจถือ ปัญหาในเรื่องภาระเดี้ยงคุให้แก่ครอบครัว ครอบครัวของสมาชิกสภากำบลสูงร้อยละ ๒๗.๔ มี สมาชิกในครอบครัวมากกว่า ๘ คน และมากกว่า ๙ คน มีร้อยละ ๕.๑ ฉะนั้นจึงอาจ ต้นนี้ฐานได้ว่าปัญหาที่สมาชิกสภากำบลจะห้องรับภาระครอบครัวมากกว่าที่จะสละเวลาให้แก่งาน ของสภากำบลอาจเกิดขึ้นได้ค่อนข้างสูง

แก่เมืองการมาตามประเทสสมาชิกแล้ว พยายการครอบครัวของที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ สภากำบล ส่วนใหญ่จะมีจำนวนสมาชิกน้อยกว่า ๖ คน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าส่วนใหญ่ยังมีอายุ น้อย เพิ่งจะเริ่มพัฒนาสมรรถภาพ และส่วนใหญ่มีการศึกษาสูง จึงอาจรู้จักวิธีการคุมกำเนิด มีการ วางแผนครอบครัวกันมาก จึงทำให้ขนาดของครัวเรือนยังเล็กอยู่ ซึ่งนี้ได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่ ก็และน่าจะเอื้อต่อการพัฒนาประชาชิปไทย ทั้งนี้ เพราะจะไก่บุคคลที่มีโอกาสที่จะสละเวลาและ ความสนใจของคนทำงานสัมมติสภากำบลให้อย่างเพลิดเพลิน

เมื่อพิจารณาจากสถิติ X ^{๒๐} พยายจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีความลับที่บันทึกประเท สมาชิก ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๐

อาชีพที่ทำรายได้ให้ครอบครัวสูงสุด

อาชีพที่ทำรายได้ให้แก่ครอบครัวสูงสุด นี้ได้ว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่อาจมีส่วนต่อความ สำเร็จในการพัฒนาประชาชิปไทยในปัจจุบัน ทั้งนี้ เพราะตามเหตุผลที่กล่าวมาแล้วครอบครัวที่ มีภาระรับผิดชอบต่อจำนวนสมาชิกและภารกิจของครอบครัวน้อยกว่าจะมีเวลาและโอกาสที่จะมาร่วมปฏิบัติ งานของสภากำบลมากหน้าที่ที่มีส่วนรับผิดชอบให้มากขึ้น อาชีพของครอบครัวอาจใช้เป็นคันธน แต่คงไม่เห็นดึงระดับรายได้และการที่ครอบครัวจะห้องรับผิดชอบ เช่น อาชีพค้าขายมักจะมี

รายได้สูงกว่าอาชีพการ เกษตร แม้จะมีอาชีพค้าขายก็ตามจะต้องมีภาระที่จะต้องดูแลรับผิดชอบมากกว่า กังนั่นเวลาที่จะสามารถลดให้ภัยงานของสภากำบดอยู่มีอยู่ก้า จากการสังเกตของผู้วิจัยก็พบว่า สมาชิกสภากำบดที่มีอาชีพค้าขายก็มักจะไม่เคยให้ความร่วมมือมาตอบแบบสอบถาม ซึ่งพฤติกรรม เช่นนี้ก็จะเป็นจริงในการทำกิจกรรมอื่น ๆ อย่างเช่นกัน

เพื่อให้ทราบดังอาชีพที่ทำรายได้สูงสุดให้แก่กรอบกริวของสมาคมชิกสภากำบล โคน้ำข้อมูล
เกี่ยวกับอาชีพที่ทำรายได้ให้แก่กรอบกริวสูงสุด น่าจะแนวก้ามปะ เกษสมานาชิก ดังแสดงในตารางที่
๓.๗ ข้างล่างนี้

ตารางที่ ๓๗ อาร์พีทำรายได้ให้ครองกรัวสูงสุด จำแนกตามประเภทสมาชิก พ.ศ. ๒๕๖๒

รายงานผลการดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย								
รายการ	จำนวนเงิน	จำนวนหน่วย	จำนวนต้นทุน	จำนวนต้นทุนคงเหลือ	จำนวนคงเหลือ	จำนวนคงเหลือต่อหน่วย	จำนวนคงเหลือต่อหน่วยต่อหน่วย	จำนวนคงเหลือต่อหน่วยต่อหน่วยต่อหน่วย
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	(๘)	(๙)
กันน้ำ	-	๖๔.๘	๓.๗	๕.๔	๗๒.๕	๖.๓	๗๐๐.๐	(ต่ำ)
ผู้ให้ภูมิปัญญา	๗.๙	๘๓.๔	๐.๔	๓.๐	๗.๕	๓.๘	๗๐๐.๐	(สูง)
แพทย์ประจำสำนักฯ	๑๐.๗	๖๔.๓	-	-	๕๗.๔	๓.๖	๗๐๐.๐	(สูง)
ผู้ทรงคุณวุฒิ	๗.๐	๘๕.๘	๐.๗	๕.๗	๗.๔	๒.๐	๗๐๐.๐	(สูง)
พบรักษา	๖๕.๙	-	-	-	๕.๙	๒.๙	๗๐๐.๐	(ต่ำ)
ตรวจสอบการ	๘.๔	๖.๑	-	๓.๑	๓.๑	๓.๑	๗๐๐.๐	(ต่ำ)
รวม	๗๐.๙	๘๕.๔	๐.๖	๓.๔	๗๐.๐	๓.๑	๗๐๐.๐	(สูง)
กรณีที่	X	=	๗๔๙.๔๗๗๗, D.F. = ๖๐, Sig. = 0.0000					

- หมายเหตุ : ๑. ถ้า ฯ หมายถึง พนักงานส่วนห้องน้ำ ประมง รักษาระบค เป็นตน
๒. อาจพิที่ทำรายได้สูงสุด อาจเป็นอาชีพของสมาชิกคนอื่นในครอบครัวที่ไม่ใช่
สมาชิกสภากำบลก็ได้

จากตารางที่ ๓.๓ จะเห็นได้ว่าอาชีพที่ทำรายได้ในครอบครัวสูงสุด ได้แก่ อาชีพ
การเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔ ของสมาชิกสภากำบลหั้งหนนส่วนอาชีพอื่น ๆ มีอยู่เมื่อเบรี่ยນ
เทียบกับอาชีพการเกษตร หั้งนี้เพราะเป็นผู้ที่มีรายได้ประมาณส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร
เป็นอาชีพหลัก

การที่สมาชิกสภากำบลมาจากการคล้ายอาชีพ อาจพิจารณาได้ว่าเป็นส่วนที่ ซึ่งน่าจะ
ทำให้การพัฒนาประชาชีปไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้เพราะจะมีตัวแทนของบุคคลคล้ายอาชีพซึ่ง
มีความชำนาญในการทำ ฯ และประสบภัยปัญหามาไม่เหมือนกัน ขอเสนอแนะจากบุคคลคล้าย
อาชีพจึงน่าจะมีประโยชน์ และสามารถตัดการของระบบประชาชีปไทยสมัยใหม่แล้วก็คงที่จะใช้ความ
สามารถของบุคคลที่มีภัยปัญญาเนื้บบานลักษณะเดลอม เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมมากขึ้นกว่าเดิมอ่อน
และยอมรับคำแนะนำและรับฟังความคิดเห็นของบรรดากัญเชื้อบาชญานุคนทาง ฯ มากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้
เพราะประชาชีปไทยในปัจจุบันยังไม่สมบูรณ์เพราะ เนื่องไปด้วยข้อบกพร่อง และประชาชีปไทยก็
เมื่อจะเป็นระบบการปกครองที่ได้แสดงให้เห็นว่า ไม่มีการรับเข้าความสำนารถของบุคคลที่มี
ความสำนารถท้องกันเข้ามาร่วมดำเนินงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมตามความสำนารถของตน และ
เป็นภาระทางพยุงสร้างและประสานประโยชน์ของบุคคลนานาประเทศ และกลุ่มทาง ฯ ที่ใบไหเข้า
มาอยู่ด้วยกัน และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันโดยปกติ ๔๘ แต่อย่างไรก็ตามภาระความรับผิดชอบของ
บุคคลอาชีพทาง ฯ ก็ไม่เหมือนกัน สำหรับอาชีพค้าขายซึ่งมีธุรกิจรักษาไว้มากอาจเป็นภาระคือการ
ดำเนินงานของสภากำบลที่ต้องลำบากมากในตอนก่อน และจากข้อมูลในตารางที่ ๓.๓ ก็แสดง
ให้เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำบ้าน และผู้ทรงคุณวุฒิ มาจากครอบครัวที่รายได้สูงสุด
จากการทำในสัดส่วนที่สูง (ร้อยละ ๙.๔ - ๒๗.๔) ขณะนี้บุคคลเหล่านี้จะ เดย์ในรับผิดชอบงาน
ภาระหน้าที่ของเข้ากับสถานภาพที่ เมื่อน้อย ก็อาจจะ เป็นภาระคือการพัฒนาประชาชีปไทยไม่
น้อยเลยทีเดียว

จากการศึกษาดึงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพที่ทำรายได้ให้ครอบครัวสูงสุดกับประเทศาชิก
พยากรณ์ความสัมพันธ์กัน ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๐

รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เป็นค่านิรโทษสังเคราะห์ระดับความมั่งคั่ง (Wealth) ของคนในสังคม ซึ่งถือได้ว่า
เป็นหน่วยทางการเมืองอย่างหนึ่ง จากการศึกษาของนักธุรกิจศาสตร์ พบว่าประเทศที่มีประชากร
มีระดับรายได้สูงกว่าประเทศที่จะเป็นประชาธิปไตยมากกว่า ๑๕ ทั้งนี้ เพราะความยากจนจะเป็น
อุปสรรคต่อการพัฒนาประชาธิปไตย เมื่อประชากรยากจนจะต้องใช้เวลาเพื่อยู่เกือบทั้งหมดไปใช้
ในการประกอบอาชีพ ไม่มีเวลาสนใจเรื่องเข้าร่วมในกระบวนการทาง การเมืองซึ่งมักจะเป็นสิ่งสำคัญที่
สำคัญของการดำเนินการปกครองระบบที่นี้ Lipset พบว่า หากสังคมไม่มีคนยากจนจำนวนมาก
ระบบการเมืองของประเทศนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปสู่การปกครองแบบบรรษัท์โดยง่าย ๑๖ ฉะนั้น
ภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศจึงมีส่วนเอื้ออำนวยต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็น
อย่างมาก อริสโตเกล็กซ์ไดกล่าวไว้ว่า "การเมืองทองอาศัยเศรษฐกิจเป็นพื้นฐาน.....ลักษณะ
ในทางเศรษฐกิจมีผลต่อรูปการปกครองของรัฐบาลได้" หากรายได้ของประชากรมีความแตกต่าง
กันน้อยแล้ว ก็จะเอื้ออำนวยต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่ง แต่ในทางตรง
กันข้ามหากรายได้ของประชากรแตกต่างกันมาก คือรายได้ส่วนใหญ่ไปอยู่ที่คนกลุ่มน้อยเพียงกลุ่ม
เดียว ก็จะเป็นภาระที่จะให้การปกครองในรูปนี้เป็นไปอย่างลำบาก ๑๗ ในประเด็นเรื่องการ
กระจายรายได้หรือความเท่าเทียมกันในทางเศรษฐกิจและสังคม ก็เป็นที่ยอมรับกันในหมู่นักทฤษฎี
การเมืองว่า คือเรื่องความเท่าเทียมกันในทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ
ประชาธิปไตย ๑๘

เพื่อศึกษาถึงระดับรายได้ของสมาชิกสภานิตบุล ซึ่งใช้ค่านิรโทษสังเคราะห์และภาระของ
รายได้ครอบเรือน ซึ่งจะใช้เป็นค่านิรโทษสังเคราะห์และสังคม ก็เป็นที่ยอมรับกันในหมู่นักทฤษฎี
ของครอบครัวสมาชิกสภานิตบุลเหลือที่เดือน มาจำแนกตามประเทศาชิก ดังแสดงในตารางที่
๓.๒ ข้างล่างนี้

ตารางที่ ๓.๔ รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยทดลองเดือน จำแนกตามประเภทสมาชิก พ.ศ. ๒๕๖๒

ประชาราษฎร์ สมาชิก	รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยทดลองเดือน (บาท)											
	น้อยกว่า ๒,๐๐๙ - ๓,๐๐๙ - ๔,๐๐๙ - ๕,๐๐๙ - ๖,๐๐๙ - ๗,๐๐๙ - ๘,๐๐๙ - มากกว่า ๘,๐๐๙ รวม											
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	(๘)	(๙)	(๑๐)	(๑๑)	(๑๒)	
กำนัน	๗๙.๕	๒๙.๙	๙๕.๖	๕.๔	๙๕.๖	๖.๖	-	-	๗๙.๕	๙๐๐.๐(๓๙)		
ผู้ใหญ่บ้าน	๗๙.๓	๒๕.๗	๗๗.๓	๖.๔	๕.๗	๕.๗	๗.๑	๗.๐	๕.๓	๙๐๐.๐(๔๖๔)		
พ่อแม่	๖๔.๖	๓๙.๙	๗๗.๓	๕.๗	๗.๖	-	๗.๖	-	๕.๗	๙๐๐.๐(๔๖๔)		
บุพเพรัตน์คุณวุฒิ	๗๙.๙	๒๗.๘	๙๐.๕	๕.๗	๕.๗	๖.๐	๖.๖	๖.๖	๖.๖	๙๐๐.๐(๔๖๔)		
พี่น้อง	-	๒๖.๕	๗๗.๖	๖๖.๕	๑๐.๘	-	๖.๕	๖.๕	๖.๕	๙๐๐.๐(๔๖๔)		
เด็กนุกร้าว	-	-	๓.๙	๗๖.๕	๗๖.๕	๖๖.๙	๖.๖	๗๙.๙	๗๙.๙	๙๐๐.๐(๓๙)		
รวม	๗๙.๕	๒๗.๘	๗๗.๓	๕.๔	๖.๖	๖.๓	๗.๙	๖.๖	๕.๖	๙๐๐.๐(๔๖๔)		
ผลติด	X	= ๗๙.๕๔๖๔, D.F. = ๔๐, Sig. = ๐.๐๐๐๐										

จากตารางที่ ๓.๔ จะเห็นได้ว่าสมาชิกส่วนใหญ่รายได้เฉลี่ยทดลองของครอบครัว
ทำก้าว ๒,๐๐๐ บาท มีจำนวน ๓๙.๙ และมีรายได้โดยประมาณ ๒,๐๐๙ - ๓,๐๐๙ บาท และ^๑
๓,๐๐๙ - ๔,๐๐๙ บาท มีจำนวน ๒๗.๘ และ ๗๗.๓ ตามลำดับ ซึ่งรวมแล้วประมาณรายได้^๑
มีรายได้ทำก้าว ๔,๐๐๙ บาททดลอง แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่จะเป็นรายได้ครอบครัวของสมาชิก
ส่วนใหญ่ในระดับทำและภาระจ่ายรายได้ยังไม่เท่าเทียมกันอีกด้วย คั้งนี้จึงอาจยืนยัน
ให้อีกรั้งหนึ่งว่า การพัฒนาประชาชีวิตในชนบทที่เป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดมาตรการ เพื่อ^๑
พัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปด้วย

เนื้อพิจารณาตามประเพณีมาว่าด้วยส่วนของสมาชิกสภากำบลให้รายได้ทำ
เมื่อเปรียบเทียบกับสมาชิกท่านอื่น ๆ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ใหญ่บ้าน ตามคำบัญชี การ
กำหนดมาตรการ เพื่อหาทางเพิ่มรายได้ให้แก่สมาชิก ๒ กลุ่ม ดังกล่าว ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของ
การทำแทบแทนรายเดือนที่เพิ่มขึ้น ค่าเบี้ยประจำบุคคล หรืออยู่ในรูปเงินไว้ก็ตาม จะเป็นการควบคุมภาระ
ทางการเงินของครอบครัวลงได้มาก อีกทั้งยังจะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดกำลังใจ และทั้งในปฏิบัติ
งานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นกว่า

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคัวแบบทั้ง ๒ พม่า มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับความ
เชื่อมั่น ๐.๐๐

จำนวนปั้นที่เคยเป็นสมาชิกสภากำบล

จำนวนปั้นที่เคยเป็นสมาชิกสภากำบล แสดงถึงประสบการณ์ของสมาชิกสภากำบลในค้านการ
ทำงาน ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นทรัพยากรทางการเมืองอย่างหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะยิ่งเป็นสมาชิกสภากำบล
นานก็ย่อมจะรู้ดีข้อมูลข่าวและงานของสภากำบล ตลอดจนหน้าที่และความรับผิดชอบของพม่ากันดี
มาก ฉะนั้นหากพิจารณาในค้านมีประสิทธิภาพการทำงานแล้ว ยิ่งมีผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์มาก
เพียงใด ก็จะยิ่งช่วยประโยชน์ให้แก่สภากำบลให้มากขึ้นเพียงเท่านั้น

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในแง่ของหลักการประชาธิปไตยแล้ว ขอคัดถึงกล่าวอาจจะ
ต้องหักการของระบบทุนประชาธิปไตยอยู่บ้างในแง่ที่ว่า ยิ่งเคยเป็นสมาชิกสภากำบลนานเท่าไร
ก็จะทำให้บุคคลอื่นเชื่อมั่นว่ามีความรู้ความสามารถและความตั้งใจจริงที่จะทำงานเพื่อสังคมหมู่บ้านสัก
ทั้ง เช่นมาไม่ล้วนรวมในสภากำบล และยิ่งกว่านั้นที่เป็นสมาชิกสภากำบลนานมักจะหลงชำนาญ
และผูกขาดทำหนังสือ ฯ ไว้ตลอด อย่างไรก็ตามคือร่องรอยความเป็นประชาธิปไตย ไม่ได้เชื่อมโยงกับ
โอกาสที่จะเข้ามามีส่วนร่วมบริหารงานของสภากำบลแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัย
อื่น ๆ อีกมาก เช่น วิธีการดำเนินงานของสภากำบล และวิธีการคำนึงเชิงทฤษฎีของประชาชนเอง
เป็นทัน

เพื่อศึกษาดังจำนวนปีที่เคยเป็นสมาชิกสภากำบลของสมาชิกประเพณีฯ ได้แล้วข้อมูล
ไว้ในตาราง ๓.๔ ข้างล่างนี้

ตารางที่ ๓.๔ จำนวนปีที่เคยเป็นสมาชิกสภากำบล จำนวนตามประเพณีฯ พ.ศ. ๒๕๖๘

ประเพณีฯ	จำนวนปีที่เคยเป็นสมาชิกสภากำบลมาแล้ว									
	น้อยกว่า					มากกว่า				
๐ ปี	๑-๒ ปี	๓-๔ ปี	๕-๖ ปี	๗-๘ ปี	๙-๑๐ ปี	๑๑-๑๒ ปี	๑๓-๑๔ ปี	๑๕-๑๖ ปี	๑๗-๑๘ ปี	รวม
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	(๘)	(๙)	(๑๐)	(๑๑)
กำนัน	๓.๑	๓.๑	๕.๔	๗๘.๕	๒๙.๙	๕.๔	๘๐.๖	๙๐๐.๐	๙๐๐.๐(๗๙)	
บุญใหญ่บาน	๔.๗	๗๙.๙	๗๖.๖	๗๗.๐	๗.๖	๕.๔	๘๕.๐	๙๐๐.๐(๖๖๖)		
แพทยอดคำ	๕.๙	๙๐.๗	๙๐.๗	๙๖.๐	๙๕.๓	-	๙๕.๗	๙๐๐.๐(๖๖๖)		
บุญรังกุบุญชัย	๓๔.๔	๗๗.๗	๗๕.๗	๗๘.๐	๕.๘	๕.๐	๙.๘	๙๐๐.๐(๖๖๖)		
พปชร.	๒๕.๔	๗๕.๓	๗๗.๔	๗๗.๔	๘.๘	-	๘.๘	๙๐๐.๐(๖๖๖)		
เดชานุภาพ	๔.๔	๗๘.๔	๗๙.๔	๗๖.๖	๗๘.๕	๓.๙	๗๘.๔	๙๐๐.๐(๗๙)		
รวม	๒๐.๕	๗๕.๕	๗๕.๐	๗๗.๖	๗.๖	๕.๗	๘.๘	๙๐๐.๐(๖๖๖)		
ค่าสถิติ	X = ๗๕๗.๗๓๖๓๖, D.F. = ๓๐, Sig. = , ๐.๐๐๐๐									

จากข้อมูลในตารางที่ ๓.๔ จะเห็นได้ว่า สมาชิกสภากำบลโดยส่วนรวมประมาณร้อยละ ๔๐ เคยเป็นสมาชิกสภากำบลมาแล้วน้อยกว่า ๔ ปี และที่เคยเป็นสมาชิกมาแล้วอย่างกว่า ๑๐ ปี มีจำนวนค่อนข้างมากถึงร้อยละ ๒๐.๕ ส่วนที่เหลืออีกประมาณครึ่งหนึ่งนั้นเคยเป็นสมาชิกสภากำบลนานกว่า ๘ ปี และที่เคยเป็นสมาชิกสภากำบลนานกว่า ๑๐ ปี มีถึงร้อยละ ๗๙.๕

เนื้อพิจารณาถึงประเด็นมาชีกรายคำแห่งเจ้าพนักงาน คณะกรรมการโดยคำแห่ง
ไกแก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทที่ประจำทำบุญ สรวนในที่นี้จะมีประสมการณ์ในทำบุญนานนั้น ซึ่ง
เป็นไปตามโถรังสร้างของสภากำลังซึ่งมีไกกำนันควระไว้กับคำแห่งตั้งกล่าว แต่สำหรับ

คณะกรรมการ โดยการเลือกตั้ง ไกแก่ ผู้ทรงคุณวุฒิจะมีลักษณะตรงกันข้าม กด้าวที่อื่น สรวนใหญ่
จะเคยเป็นสมาชิกสภากำลังมาในนานนัก แสดงให้เห็นว่ามีการเปลี่ยนผ่านเพื่อมาดำรงคำแห่งนั้น
ก่อนช่างน้อย จากการลังเกษของผู้วิจัย พบว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิส่วนมากมักจะไม่ถือยศเป็นใจ
ที่จะเข้ามาดำรงคำแห่งนั้นก็ เนื่องจากมีภาระความรับผิดชอบอย่างมากแต่ก็ตอบแทนคุณ
ห้างค้า จึงพิจารณาจัดการห้องหันด้านออกจากการคำแห่งก่อนครบวาระ ควบคู่กับจังหวัดมี
การเลือกตั้งกันใหม่อยู่เสมอ และผู้ที่เพิ่งเข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ มักจะไม่ถือยศความรู้เทียบกับ
สภากำลัง ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นชื่อเสียงที่สำคัญในการพัฒนาประชาธิปไตยในชนบทให้และการหนึ่ง
สำหรับที่ปรึกษาและเลขานุ สรวนใหญ่เคยเป็นสมาชิกสภากำลังมาในนาน ยกเว้นเลขานุ มีรายละ
๙๘.๔ ที่เคยเป็นสมาชิกสภากำลังนานกว่า ๑๐ ปี

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุคคลที่เคยเป็นสมาชิกสภากำลังกับประเทศไทย
สมาชิก พม่าตัวแปรทั้ง ๒ ปีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๐

คำแห่งที่เคยดำรงมาก่อน

คำแห่งที่สมาชิกสภากำลังเคยดำรงมา ก่อนแต่งตั้งประสมการณ์ปฏิริบุญในทางการเมือง
และการเบิกโอกาสให้ผู้คนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ตัวแปรนี้จึงน่าจะมีผล
ต่อการพัฒนาประชาธิปไตยค่อนข้างมาก

เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำแห่งที่เคยดำรงมา ก่อนกับประเทศไทยสมาชิก ไกแก่
ขออนุมานว่า เคราะห์ทั้งสองในตารางที่ ๓.๗๐

ตารางที่ ๓.๑๐ คำແໜ່ງໃນສາກຳບຳລິເກຍເປົ້າມາກອນທີ່ຈະກຳຮັງກຳແໜ່ງນີ້ ຈຳແນກຄາມປະເທດ
ສາມາຊີກ พ.ศ. ๒๕๖๒

ປະເທດສາມາຊີກ	ກຳແໜ່ງທີ່ເກຍກຳຮັງມາກອນ								
	ກຳນັນ	ຜູ້ໃຫ້ມານ	ພະຍາ	ມູຫຮງຄຸນຖື	ທີ່ກົງກາ	ເລຂາ	ໄມເກຍ	ຮາມ	
(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	(๘)	(๙)	
ກຳນັນ	๖.๓	๖๕.๕	๖.๓	-	-	-	๖๗.๕	๙๐๐.๐(ຕົກ)	
ຜູ້ໃຫ້ມານ	๐.๓	๖.๐	๐.๔	๗๙.๗	๐.๔	๐.๔	๘๐.๐	๙๐๐.๐(ຕົກ)	
ພະຍາປະຈຳບຳລິ	-	-	๗๔.๓	๗๗.๕	-	-	๖๗.๔	๙๐๐.๐(ຕົກ)	
ມູຫຮງຄຸນຖື	๐.๓	๐.๓	๐.๓	๖๔.๖	๐.๓	-	๗๔.๖	๙๐๐.๐(ຕົກ)	
ທີ່ກົງກາ	-	-	-	-	๖๐.๖	-	๗๔.๔	๙๐๐.๐(ຕົກ)	
ເລຂານຸກາ	-	-	-	-	-	-	๖.๓	๕๓.๓	๙๐๐.๐(ຕົກ)
ຮາມ	๐.๓	๕.๕	๑.๒	๗๔.๓	๑.๓	๐.๔	๗๕.๒	๙๐๐.๐(ຕົກ)	
ຄາສົດທິ	$X^b = ๔๖.๖\text{ ຕົກ}, D.F. = ๗๖, \text{Sig.} = 0.0000$								

จากตารางที่ ๓.๑๐ จะเห็นໄວ້ ສາມາຊີກສາກຳບຳລິສ່ວນໃຫຍ່ ຮອບລະ ๘๕.๒ ໄມເກຍ
ກຳຮັງກຳແໜ່ງໃດໃນສາກຳບຳລິມາກອນ ມີເພີ່ມປະນາມຮອບລະ ๘๕ ເທັນນີ້ເກຍກຳຮັງກຳແໜ່ງໃນ
ສາກຳບຳລິມາກອນ

ເນື່ອໃຈຮາທານປະເທດສາມາຊີກແຕ່ຈະພະວາ ກຳນັນສ່ວນໃຫຍ່ຮອບລະ ๖๕.๕ ຈະເກຍເປັ້ນ
ຜູ້ໃຫ້ມານມາກອນ ສ່ວນຜູ້ໃຫ້ມານແລະພະຍາປະຈຳບຳລິ ສ່ວນໃຫຍ່ຈະໄມເກຍກຳຮັງກຳແໜ່ງໃດໃນ
ສາກຳບຳລິມາກອນແລຍ ແລະເນື່ອໄຟເກົ່າມາກຳຮັງກຳແໜ່ງແລ້ວມີກະຈະອູ້ໃນກຳແໜ່ງນານີ່ (ຄົ້ນມືໃນ
ตารางที่ ๓.๔ ປະກອບ) ແສດໃນເຫັນໄວ້ກຳຮັງກຳແໜ່ງ ๑ ກຳແໜ່ງກັງກຳດ້ວຍຈະຫຼຸງກາຍອູ້ບັນກຸນ
ໜຶ່ງໃນບຳລິເທັນນີ້ ຂັ້ງອາຈະເປັ້ນໄວ້ກຳລຸ່ມບຸຄຄົດັ້ງກຳດ້ວຍຈະແສງທ່ານປະໂຍບີໃຫ້ກັບທຸນເວັງທີ່ຈົບ
ພຣະກາທາກຂອງທຸນ ອັນເປັ້ນການຊັກັນທັດກາຮອງຮະບອນປະຊາທິປະໄຕ

ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนใหญ่ไม่เคยทำร่างคำแนะนำใดในสภากำนัลมาก่อน แต่คงให้เห็นว่า
คำแนะนำมีการหมุนเวียนเปลี่ยนมุกคลเข้ามาเรื่อยๆ รวมถึงมีบุคคลงานของสภากำนัลอยู่เสมอ ที่เป็นเห็นน้อา
เนื่องมาจากผู้ทรงคุณวุฒินี้ไม่มีภาคตοบ แทนโดยตรง เป็นรายเดือน จะมีภาคตοบแทนในรูปแบบประชุมเป็น
บางครั้งเท่านั้น จึงทำให้ขาดแคลนจุใจในการทำงาน ประกอบกับผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีอัธิพาก
การ เกษตรชีวมีภาระรับผิดชอบมากถือว่าต้องหันหน้าไปทางนี้ ด้วย
ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนมากจึงลาออกจากกรอบวาระ และหันหัวทำการเลือกคนใหม่เข้ามาทำหน้าที่แทนอยู่
น้อย ๆ แทนบางไร้ก้าวเมื่อพิจารณาในเบื้องต้นการพัฒนาประชาธิปไตยแล้ว อาจกล่าวได้ว่าเป็น
บรรดาภาครัฐที่จะเอื้ออำนวยประโภชน์ให้ค่อนข้างมาก ทั้งนี้ เพราะ เมื่อมุกคลจำนวนมากได้มีโอกาส
เข้ามาสัมผัสกับการเมืองแล้วก็จะจะมองเห็นประโภชน์ในกิจกรรมของสภากำนัลที่ดีและสังคมจะ
ให้รับ และน่าจะมีความกระตือรือร้นในพหุงการ เมื่อมากขึ้น

ส่วนที่ปรึกษาและเลขานุการสภากำนัล ส่วนใหญ่ไม่เคยทำร่างคำแนะนำใดมาก่อน เพราะ
เป็นข้าราชการประจำซึ่งจะห้องคำร่างคำแนะนำที่ในกรณีของปลัดสำนักงานและพัฒนาการ
กำนัล และถูกต้องเลือกให้เป็นเลขานุการสภากำนัลในกรณีของกรุประชามาล

จากการศึกษาถึงความล้มเหลวระหว่างคำแนะนำที่เคยทำร่างมาก่อนกับประเภทสมาชิก พบว่า
ตัวแปรทั้งสองมีความล้มเหลว กัน ณ ระดับความต่อเนื่อง ๐.๐๐

ประสบการณ์การอบรมการพัฒนาพยาน

การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนามนุษย์ของสมาชิกสภากำนัลจะเป็นการเพิ่ม
ความรู้และประสบการณ์ให้แก่สมาชิกสภากำนัล ซึ่งถือได้ว่าเป็นทรัพยากรทางการเมืองอย่างหนึ่ง
ที่เข้ารับการอบรมจะได้ทราบถึงขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของตนในฐานะสมาชิกสภากำนัล ตลอด
จนถึงทราบถึงวิธีการดำเนินงานของสภากำนัลในการพัฒนาพยาน/ทำบลอกขึ้น และอาจมีผลถึง
การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและความเชื่อ เก่า ๆ ขึ้นเป็นอยู่ส่วนมากของการพัฒนาประชาธิปไตยได้มากว่าย

เพื่อให้ทราบถึงประสบการณ์ของสมาชิกสภากำนัลเกี่ยวกับประสบการณ์การอบรมการพัฒนา
พยาน ให้ทำการแจกแจงข้อมูลและนำมาแสดงไว้ในตารางที่ ๗.๑๙ ข้างล่างนี้

การงานที่ ๓.๑๙ ประสมการนับรวมการพัฒนาหมูปานของสมาชิกสภากำบด จำแนกตามประเภท
สมาชิก พ.ศ. ๒๕๖๒

ประเภทสมาชิก (๑)	ประสมการณ์		
	เกย (๒)	ไม่เกย (๓)	รวม (๔)
กำนัน	๙๐๐.๐	-	๙๐๐.๐(๓๖)
ผู้ใหญ่บ้าน	๘๖.๖	๑๓.๖	๙๐๐.๐(๖๖๔)
แพทย์ประจำบ้าน	๗๙.๖	๒๑.๔	๙๐๐.๐(๖๖๔)
ผู้ทรงคุณวุฒิ	๗๓.๘	๒๖.๒	๙๐๐.๐(๖๖๔)
พบรักษา	๕๙.๖	๔.๔	๙๐๐.๐(๓๖)
เดชานุการ	๗๕.๐	๒๕.๐	๙๐๐.๐(๓๖)
รวม	๔๙.๐	๑๖.๐	๙๐๐.๐(๖๖๔)
ทดสอบ	$X^2 = ๙๖.๕๖๔, D.F. = ๕, \text{Sig.} = 0.0001$		

จากตารางที่ ๓.๑๙ จะเห็นได้ว่า สมาชิกสภากำบดส่วนใหญ่อยู่ระดับ ๒๙ เกย
ประสมการนับรวมการพัฒนาหมูปานมาแล้วจึงน่าจะมีทักษะในการเมืองเพียงพอ มีส่วน
น้อยเท่านั้นที่ยังไม่เกยไว้รับการอบรม แต่เนื่องพิจารณารายทำแน่นแหลวง มีขอหนาสั้งเกินกว่าขั้นต่ำ
ผู้ทรงคุณวุฒิและเดชานุการสภากำบดจำนวนมากถึงร้อยละ ๒๕ - ๒๖ ที่ยังไม่เกยเข้ารับการอบรม
เกี่ยวกับการพัฒนาหมูปานมาก่อนเลย ที่เป็นเหตุนี้เนื่องจากมีการลากออกจากคำแนะนำอย่างผิด
เข้ามาเป็นสมาชิกใหม่จึงยังไม่มีโอกาสได้รับการอบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของสมาชิก
สภากำบด จึงควรกำหนดโครงการอบรมการพัฒนาหมูปานให้ทั่วถึงโดยร่วมกับคณะกรรมการท้องที่ในส่วน
โครงการอบรมอย่างสม่ำเสมอโดย

จากการศึกษาดึงความลับระหว่างประสบการณ์และประเกณฑ์มาใช้แล้ว พม่าตัวแปร
ทั้งสองมีความลับพันธุ์กัน ณ ระดับความเรื่องมัน ๐.๐๐๐๙

สรุป

จากการศึกษาถึงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสนาชิกสภากำบด โดยศึกษาถึง อาย
เพศ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกำบด ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครัวเรือน
อาชีพ รายได้ จำนวนนี้ ที่เคยเป็นสนาชิกสภากำบด ตำแหน่งที่เคยดำรงมาก่อน และประสบการณ์
การอนรนการพัฒนาหมูบาน พม่าตัวแปรทั้งกล่าวหลายท่านอาจจะเป็นอุปสรรคของการพัฒนา
ประชาธิปไตยในชนบท ทั้งแปรตั้งกล่าวได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา รายได้ และประสบการณ์การ
อนรนการพัฒนาหมูบาน เป็นทัน ทั้งแปร เหล่านี้จะอนในเห็นถึงการขาดแคลนทรัพยากรทางการ
เมือง (Political resources) ซึ่งในขบวนการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบบทุก
ประชาธิปไตยถือให้เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง

เชิงอรรถ

“รังษัย วงศ์ชัยสุวรรณ, หัวหน้าศิทธิทางการเมืองของนักศึกษา : การศึกษาเชิงประจักษ์ ในกระบวนการลั่งคุมปรับกิจการเมือง เอกสารวิจัยหมายเลข ๙๘ (สถาบันไทยศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๖๖), หน้า ๒๒ – ๒๓.

“จูนุ สุภาพ, ระบบการเมืองเปรียบเทียบ (ประชานิปป์ทัย : เศรษฐกิจ) และ หลักการวิเคราะห์การเมืองแบบใหม่ (กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๖๖), หน้า ๖ – ๗.

“ที่จริงค่าสถิติ X ^๒ แสดงถึงระดับความล้มเหลวของตัวแปร ๒ ตัว แต่ไม่ไกด์อัลฟิง ทีศทางของความล้มเหลวของตัวแปรหั้ง ๒ นั้น แคบไปไร้ที่ต้น เราอาจดึงเกตคุณลักษณะของข้อมูล ในชุดตามเส้นทางแบบของตารางการณ์จาร ก็พอจะบอกทีศทางของความล้มเหลวระหว่างตัวแปร หั้ง ๒ ได้บาง วิธีจะใช้ได้ในตารางขนาด ๒ + ๒ โปรดครุยละเอียดใน Norman Kurtz R., Introduction to social statistics (McGraw - Hill, Inc., 1983), pp. 212 - 217.

“กัลฟรีด คุกิรน์ ใน "บทเรียนความที่ได้รับจากวัสดุเชิง จากการประมวลเรื่องความ ของสหพันธ์สมานชนลัทธินักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๐" โภมเนื้อสกปรกไทยใน (กรุงเทพฯ กรุงเทพการพิมพ์, ๒๕๖๐), หน้า ๒๙ – ๒๖.

“วิลสัน โพร์เต้น, ประชานิปป์ทัย แนวความคิดและวิถีแบบประเทกประชานิปป์ทัยใน ศุภมคติ (กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๖๔), หน้า ๕๗.

^bRobert A. Dahl, Modern Political Analysis (3 rd ed. New Delhi, Prentice - Hall, 1983), p. 74.

“บราฟด วีรัสส์, ลั่งคุมวิทยาการเมือง (กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๖๔), หน้า ๙๔.

๗ Carlton Clymer Rodee, Totton James Anderson and Carl Quimby Christol, Introduction to Political Science (2nd ed. McGraw-Hill Inc., 1967), p. 109. และ จรูญ สุภาพ, เรื่องเดิม, หน้า ๓๘.

๘ ประทัด หม่ำทองคำ, การพัฒนาการเมืองโดยกระบวนการปกครองของตน (กรุงเทพฯ, สำนักงานการพิมพ์, ๒๕๖๑), หน้า ๙๙ - ๑๐๖.

๙ Carlton Chymer Rodee and others, op. cit., p. 110.

๑๐ ผลการนักทางการศึกษา โควดี้ กะการพัฒนาความรู้สูงนำความรู้ของคนไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ทางตรงและทางอ้อม เผยแพร่ไปสู่ผู้ที่เกี่ยวข้องในสังคม

๑๑ จรูญ สุภาพ, เรื่องเดิม, หน้า ๕๖ - ๕๗.

๑๒ การคาดว่าเข่นเป็นการคาดว่าเชิงอคติ (Subjective) โดยที่ ๆ ไป เห็นเช่นที่จริงแล้ว ครอบครัวที่จำนวนสามชีวิตร้อยกว่าสิบคนมีภาระเลี้ยงดูโภคภณเดียวกัน

๑๓ จรูญ สุภาพ, เรื่องเดิม, หน้า ๕๘.

๑๔ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๙.

๑๕ พิพาร พิมพิสทรี, พัฒนาการเมือง (กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๖๐), หน้า ๙๖。

๑๖ จรูญ สุภาพ, เรื่องเดิม, หน้า ๓๙.

๑๗ Robert A. Dahl, op. cit., p. 92.